

فهرست

- فصل اول: کلیات و تعاریف ماده ۱ الی ۱۱
- فصل دوم: ورود به خدمت ماده ۱۲ الی ۱۸
- فصل سوم: ترفیع پایه و ارتقاء ماده ۱۹ الی ۲۹
- فصل چهارم: ماموریت‌ها ماده ۳۰ الی ۴۱
- فصل پنجم: فرصت مطالعاتی ماده ۴۲ الی ۴۹
- فصل ششم: نظام پرداخت ماده ۵۰ الی ۷۳
- فصل هفتم: ارزیابی عملکرد ماده ۷۴ الی ۷۷
- فصل هشتم: مرخصی‌ها ماده ۷۸ الی ۸۷
- فصل نهم: بازنشستگی ماده ۸۸ الی ۱۰۱
- فصل دهم: تکالیف عمومی ماده ۱۰۲ الی ۱۲۳
- فصل یازدهم: سایر مقررات ماده ۱۲۴ الی ۱۳۲

فصل اول

کلیات و تعاریف

ماده ۱. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی، درمانی ایران که در این آیین نامه تحت عنوان دانشگاه نامیده می شود، شامل ستاد، دانشکده ها، مراکز آموزشی و در مانی، مراکز تحقیقاتی، شبکه های بهداشت و درمان، بیمارستانها، مراکز بهداشت، انستیتو و موسسات، پردیس بین الملل و غیره می باشد که رؤسای آنها مستقیماً از طرف رئیس دانشگاه منصوب می شود.

ماده ۲. هیأت علمی: به شاغلین خدمات آموزشی_ پژوهشی و پژوهشی دانشگاه که طبق ماده ۱۰ این آیین نامه به امر فعالیت های هفت گانه می پردازند، عضو هیأت علمی دانشگاه گفته می شود.

مراتب علمی اعضای هیأت علمی آموزشی و پژوهشی:

آموزشی (آموزشی. پژوهشی)	پژوهشی
.....
مری	مری پژوهش
استادیار	استادیار پژوهش
دانشیار	دانشیار پژوهش
استاد	استاد پژوهش
استاد ممتاز	استاد ممتاز پژوهش

ماده ۳. عضو هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی : فردی است که به طور تمام وقت کامل و ۵۴ ساعت در هفته طبق برنامه تنظیمی دانشگاه در اختیار دانشگاه بوده و حق انجام کار انتفاعی تخصصی خارج از دانشگاه را ندارد.

ماده ۴. عضو هیأت علمی تمام وقت (غیر تمام وقت جغرافیایی): فردی است که هفته ای چهل ساعت طبق برنامه تنظیمی دانشگاه خدمت می نماید.

ماده ۵. عضو هیأت علمی نیمه وقت: فردی است که هفته‌ای بیست و دو ساعت طبق برنامه تنظیمی دانشگاه خدمت می‌نماید.

ماده ۶. هر واحد آموزشی: میزان درسی است که مفاد آن به ترتیب به صورت نظری ۱۷ ساعت، عملی یا آزمایشگاهی ۳۴ ساعت، کارآموزی ۵۱ ساعت و کارآموزی در عرصه و کارورزی ۶۸ ساعت در طول یک نیم سال تحصیلی یا دوره تابستانی تدریس می‌شود.

ماده ۷. هر واحد پژوهشی: معادل ۴ ساعت فعالیت پژوهشی در هفته می‌باشد.

ماده ۸. واحد معادل آموزشی: به خدمتی اطلاق می‌شود که ارزش آموزشی آن با واحدهای تدریس موظف دانشگاهی معادل سازی شده است. آیین نامه آن بنا به پیشنهاد معاونین آموزشی و پژوهشی دانشگاه به تصویب شورای دانشگاه خواهد رسید.

ماده ۹. استاد راهنما از اعضای هیأت علمی دانشگاه است که علاوه بر انجام تکالیف مرتبط، مسؤولیت هدایت تحصیلی دانشجویان در مقاطع تحصیلی مختلف را در زمینه مشکلات آموزشی، پژوهشی و فردی بر عهده می‌گیرد.

ماده ۱۰. فعالیت‌های هفت‌گانه عضو هیأت علمی: عبارتند از:

فعالیت‌های آموزشی

پژوهشی

فرهنگی

توسعه فردی

فعالیت‌های اجرایی و مدیریتی،

ارائه خدمات بهداشتی، درمانی و ارتقاء سلامت

فعالیت‌های تخصصی در خارج از دانشگاه که از طریق دانشگاه به وی محول می‌شود.

ماده ۱۱. خدمت قابل قبول: به حضور فعال عضو هیأت علمی در دانشگاه و اجرای فعالیت‌های هفت‌گانه و شرکت در کمیته‌ها و شوراهای دانشگاه و یا سایر امور اجرایی که از طرف دانشگاه به وی محول می‌شود، اطلاق می‌گردد.

فصل دوم

ورود به خدمت

ماده ۱۲. استخدام اعضای هیأت علمی در بدو خدمت به صورت پیمانی و صرفاً از طریق فراخوان از بین متقاضیان واجد مدرک دکترای تخصصی (Ph.D) یا دانشنامه تخصصی (بورده) یا بالاتر است. ضمناً مدت قرارداد ۱ تا ۳ سال بوده و حسب نظر دانشگاه قابل تمدید می باشد. در صورت ارتقاء به مرتبه بالاتر با رعایت مقررات و ضوابط مربوطه، به وضعیت رسمی آزمایشی و پس از ۳ سال در صورت کسب پایه های سالانه به رسمی قطعی تبدیل می شوند.

تبصره ۱. کارکنان غیر هیأت علمی مجازند در صورت داشتن شرایط مساوی مشابه سایر متقاضیان، در فراخوان مربوطه شرکت نمایند.

تبصره ۲. استخدام از بین دارندگان مدرک کارشناسی ارشد صرفاً در موارد خاص و برابر ضوابط این آیین نامه بلامانع است.

تبصره ۳. مستخدمین غیر هیأت علمی در صورت تبدیل وضعیت به هیأت علمی نیز مشمول این ماده بوده و ابتدا به صورت پیمانی به کار گرفته خواهند شد.

تبصره ۴. ایثارگران واجد شرایط عضویت هیأت علمی مطابق قانون ایثارگران جهت ورود به خدمت به عنوان هیأت علمی ملزم به شرکت در فراخوان و طی مراحل جذب برای تأیید صلاحیت عمومی خواهند بود. (پیوست شماره ۱)

تبصره ۵. دانشگاه مجاز است از پذیرفته شدگان فراخوان استخدامی حسب تشخیص شورای دانشگاه، تعهدنامه محضری برای مدت حداقل ۵ سال به منظور اشتغال و تداوم خدمتی وی اخذ نماید.

تبصره ۶. هر عضو هیأت علمی که به استخدام پیمانی و یا رسمی پذیرفته می شوند در گروه آموزشی و پژوهشی پست سازمانی به وی اختصاص می یابد و تصدی بیش از یک پست سازمانی به عضو هیأت علمی ممنوع می باشد.

تبصره ۷. دانش آموختگان دانشگاه تربیت مدرس در بدو ورود به خدمت به عنوان عضو هیأت علمی، مشابه سایر دانش آموختگان مؤسسات تابعه وزارتخانه در پایه یک مرتبه مربوطه قرار خواهند گرفت.

ماده ۱۳. در بدو استخدام اعضای هیأت علمی با مرتبه استادیاری به صورت تمام وقت جغرافیایی و مربیان به صورت تمام وقت استخدام می شوند.

تبصره ۱. در صورت نیاز مبرم دانشگاه و در شرایط استثنایی، استخدام اعضای هیأت علمی استادیار به صورت تمام وقت با شرایطی که شورای دانشگاه تعیین می نماید، با تأیید هیأت اجرایی جذب و تصویب هیأت امنای دانشگاه بلامانع است.

تبصره ۲. در صورت نیاز مبرم دانشگاه و در شرایط استثنایی با تأیید و تصویب هیأت امنای دانشگاه، استخدام یا ادامه خدمت اعضای هیأت علمی مربی به صورت تمام وقت جغرافیایی بلامانع است.

ماده ۱۴. از نظر نوع استخدام، اعضای هیأت علمی به صورت پیمانی یا رسمی (آزمایشی و قطعی) «تمام وقت جغرافیایی یا تمام وقت یا نیمه وقت» می باشند.

تبصره ۱. پزشکان و سایر شاغلین حرف سلامت که به صورت هیأت علمی با دانشگاه همکاری می نمایند تابع دستورالعمل پیوست می باشند (پیوست شماره ۲)

تبصره ۲. تبدیل وضع اعضای هیأت علمی از پیمانی به رسمی آزمایشی و از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی طبق مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی خواهد بود. تبدیل وضع اعضای هیأت علمی ایثارگر مطابق قانون ایثارگران (پیوست شماره ۱) با تأیید مجدد صلاحیت عمومی امکان پذیر خواهد بود.

تبصره ۳) عضو هیأت علمی نیمه وقت در صورت نیاز دانشگاه و تمایل میتواند به تمام وقت تبدیل شود.

ماده ۱۵. دانشگاه می تواند بخشی از نیاز خود به هیأت علمی را از طریق ذیل تامین نماید:

الف- افراد دارای تعهد قانونی به وزارت متبوع و یا دانشگاه

ب- افراد مشمول قانون نحوه تامین هیأت علمی.

ج- افراد دارای مدرک دکترای تخصصی، دانشنامه تخصصی و بالاتر (افراد بدون تعهد خدمت)

د- افراد شاغل و یا بازنشسته به صورت حق التدریس.

تبصره ۱. افراد مشمول بند الف می توانند یک سال پس از شروع خدمات قانونی و تعهدات در فراخوان استخدامی مؤسسه شرکت نمایند.

تبصره ۲. شرکت در فراخوان سایر دانشگاهها صرفاً با کسب موافقت دانشگاه مبدأ میسر خواهد بود.

تبصره ۳. شرکت در فراخوان استخدامی برای "مشمولین قانون نحوه تامین هیأت علمی" با رعایت مفاد تبصره‌های ۱ و ۲ این ماده پس از اتمام دوره ضرورت میسر می‌باشد.

تبصره ۴. دارندگان دانشنامه تخصصی (بورده) یا فوق تخصص که تعهدات خود را به عنوان کادر درمانی انجام می‌دهند، پس از انجام حداقل یک سال خدمت به پیشنهاد دانشگاه و تأیید کمیسیون مشترک معاونین آموزش و درمان وزارتخانه مبنی بر موافقت با انجام مابقی تعهدات به صورت هیأت علمی، می‌توانند مابقی تعهدات خود را به صورت هیأت علمی بگذرانند این افراد در صورت تمایل می‌توانند در فراخوان، شرکت و مراحل جذب را نیز طی نمایند.

تبصره ۵. دارندگان دانشنامه فوق تخصصی (قید شده در تبصره فوق) در طول دوره تعهد تنها می‌توانند در فراخوان دانشگاه محل تعهد شرکت نمایند و تنها در صورتی که حداکثر ۶ ماه به اتمام تعهدات این افراد باقی مانده باشد، می‌توانند در فراخوان سایر دانشگاهها نیز شرکت نمایند.

تبصره ۶. در صورت نیاز دانشگاه، مستخدمین غیر هیأت علمی که پس از اخذ مدرک بالاتر (Ph.D) و بازگشت به دانشگاه، متقاضی انجام تعهدات به صورت هیأت علمی باشند، در صورت تأیید هیأت اجرایی جذب دانشگاه و معاونت آموزشی وزارتخانه می‌توانند تعهدات خود را در کادر هیأت علمی انجام دهند. بدیهی است این افراد نیز جهت تبدیل وضع به هیأت علمی ملزم به شرکت در فراخوان و طی مراحل جذب خواهند بود.

تبصره ۷. دانشگاه در صورت نیاز مبرم، می‌تواند با پیشنهاد معاون آموزشی دانشگاه و موافقت شورای آموزشی با تأیید هیأت اجرایی جذب و تصویب هیأت مرکزی جذب از متقاضیان آزاد در رشته‌های مورد نیاز در مقطع دکتری تخصصی یا دانشنامه تخصصی و بالاتر قرارداد منعقد نماید. مدت این قرارداد حداکثر یک سال می‌باشد. در موارد خاص تا ۶ ماه قابل تمدید است. حقوق و مزایای این افراد برابر مفاد این آیین نامه پرداخت می‌شود.

تبصره ۸. بکارگیری آندسته از افرادی که از طریق قرار داد حق التدریس از خدمات آنان استفاده می‌شود با پیشنهاد دانشکده ذیربط به معاون آموزشی دانشگاه و موافقت شورای آموزشی حوزه معاونت امکان پذیر می‌باشد.

ماده ۱۶. شرایط عمومی ورود به خدمت به شرح زیر می‌باشد:

الف) تابعیت جمهوری اسلامی ایران

تبصره. در صورت نیاز دانشگاه، به کارگیری اتباع سایر کشورها به صورت قراردادی پس از طی مراحل قانونی بلامانع است.

ب) انجام خدمت وظیفه عمومی یا داشتن معافیت قانونی یا گذراندن دوره ضرورت برای سربازان هیأت علمی (برای آقایان).

ج) عدم محکومیت به محرومیت از استخدام دولتی و سابقه محکومیت جزایی مؤثر.

د) عدم اعتیاد به دخانیات، مواد مخدر، روان گردان.

ه) تأیید صلاحیت عمومی و علمی توسط هیأت اجرایی جذب دانشگاه و تصویب هیأت مرکزی جذب وزارت متبوع مطابق ضوابط مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی.

و) نداشتن سن بیش از ۳۵ سال در بدو استخدام جهت احراز مرتبه مربی و ۴۵ سال جهت مرتبه استادیاری و بالاتر و دارا بودن مدارک تحصیلی، Ph.D، دانشنامه تخصصی و بالاتر.

تبصره ۱. جذب متقاضیان در شرایط سنی بالاتر (مربی حداکثر تا ۴۰ سال و استادیار تا ۵۰ سال) از موارد فوق به صورت استثنایی و خاص با کسب مجوز از هیأت مرکزی جذب وزارت متبوع ممکن خواهد بود.

تبصره ۲. به ازای هر سال سابقه مفید آموزشی و پژوهشی پس از تأیید هیأت ممیزه دانشگاه حداکثر تا ۵ سال متناسب با سابقه مفید آموزشی به سقف سن استخدام داوطلبین افزوده می شود.

تبصره ۳. افرادی که در دانشگاه های معتبر خارجی به صورت هیأت علمی با مرتبه دانشیار و بالاتر خدمت نموده اند تا حداکثر سن ۵۵ سال به شرط تأیید هیأت ممیزه مرکزی می توانند استخدام شوند.

تبصره ۴. به سقف سنی مدیران مؤسسات که داوطلب استخدام می باشند، به ازای هر سال سابقه مدیریتی یک سال تا حداکثر ۵ سال که مورد تأیید هیأت ممیزه مرکزی باشد اضافه خواهد شد.

تبصره ۵. در کلیه مواردی که افراد براساس تبصره های ذیل بند و ماده ۱۶ به استخدام دانشگاه در آمده اند ضوابط پایان خدمت و یا بازنشستگی به استناد مواد فصل هشتم همین آیین نامه خواهد بود و چنانچه درسین تعیین شده برای بازنشستگی این دسته افراد شرایط کافی برای برخورداری از بازنشستگی را نداشته باشند تابع ضوابط بازخرید خدمت خواهند بود و دانشگاه مجاز است به خدمت ایشان پایان داده و ایشان را مشمول بازخرید خدمت نماید.

تبصره ۶. به سقف سنی متقاضیان استخدام که توأمأ مشمول تبصره دو و چهار می باشند حداکثر ۵ سال افزوده خواهد شد.

تبصره ۷. ایثارگران شامل رزمندگان با بیش از ۶ ماه حضور داوطلبانه در جبهه، جانبازان بالای ۲۵ درصد، آزادگان بالای ۳ سال اسارت، فرزندان جانبازان بالای ۵۰ درصد، فرزندان شهدا و فرزندان آزادگان با بیش از ۳ سال اسارت مشمول محدودیت سنی نمی باشند.

ز) دارا بودن دانشنامه مورد تأیید درمقاطع دکترای تخصصی (Ph.D)، دانشنامه تخصصی و فوق تخصصی (برای استادیار و بالاتر) در رشته های مورد نیاز.

تبصره ۱. دارا بودن مدرک کارشناسی ارشد صرفاً در رشته هایی که دکترای آن موجود نباشد با مجوز هیأت مرکزی جذب امکان پذیر خواهد بود.

تبصره ۲. استخدام دارندگان مدرک دکترای حرفه ای (پزشکی، دندانپزشکی، داروسازی، دامپزشکی و علوم آزمایشگاهی) و کارشناسی ارشد رشته های بیهوشی و رادیولوژی، متخصصین دارای گواهینامه تخصصی (پرهورد) و همچنین دانشجویان شاغل به تحصیل در هر مقطعی تا زمان فراغت از تحصیل ممنوع می باشد.

ح) مستخدمین غیر هیأت علمی برای ورود به خدمت به صورت عضویت هیأت علمی تابع ضوابط و مقررات این آیین نامه می باشند.

ط) به کارگیری اعضای هیأت علمی که به موجب احکام مراجع قانونی ذیربط اخراج یا از خدمت منفصل شده اند ممنوع می باشد.

ی) شرکت اعضای هیأت علمی مؤسسات در فراخوان سایر مؤسسات در صورتی که دانشگاه محل خدمت با استعفای وی موافقت کرده باشد بلامانع خواهد بود.

ماده ۱۷. چنانچه در هریک از مراحل پذیرش یا پس از آن خلاف اطلاعات اعلام شده توسط متقاضی محرز شود، مراحل طی شده کان لم یکن تلقی خواهد شد و در صورت صدور حکم استنادی حکم صادره لغو و بلا اثر می گردد.

ماده ۱۸. اعضای هیأت علمی دانشگاه نباید عضو هیأت علمی دانشگاه دیگری باشند.

فصل سوم

ترفیع پایه و ارتقاء

ماده ۱۹. اشخاصی که به عنوان عضو هیأت علمی برای خدمت در دانشگاه پذیرفته می‌شوند در پایه یک مرتبه مربوطه قرار می‌گیرند. مگر آنکه سوابق خدمت قابل قبول آموزشی و پژوهشی مورد تأیید هیأت ممیزه دانشگاه داشته باشند که در این صورت، پایه آنان در هر یک از مراتب طبق مقررات این آیین نامه مطابق تکالیف عمومی اعضای هیأت علمی حسب مورد تعیین می‌گردد.

تبصره. سوابق آموزشی و پژوهشی افرادی که به خدمت هیأت علمی پذیرفته می‌شوند از مقطع کارشناسی ارشد به بالا و بر اساس ضوابط این آیین نامه قابل احتساب خواهد بود.

ماده ۲۰. به اعضای هیأت علمی (آموزشی و پژوهشی) در قبال هر یک سال خدمت قابل قبول در اجرای فعالیت‌های هفت‌گانه یک پایه ترفیع اعطاء می‌گردد و در ارتقای اعضاء، پایه‌های قبلی محفوظ خواهد ماند.

تبصره ۱. به ایام تعلیق و مرخصی بدون حقوق ترفیع تعلق نمی‌گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می‌افتد.

تبصره ۲. به ایام مرخصی استعلاجی بیش از ۴ ماه در سال و همچنین مرخصی زایمان بیش از مدت مقرر قانونی ترفیع تعلق نمی‌گیرد و به همان میزان تاریخ استحقاق ترفیع به تعویق می‌افتد.

تبصره ۳. به دوران استفاده از بورس کوتاه مدت، مأموریت آموزشی و فرصت مطالعاتی (کمتر از یک سال) ترفیع تعلق می‌گیرد. که ملاک آن بررسی گزارش پیشرفت کار در دوره‌های مذکور و تایید آن توسط شورای بورس می‌باشد.

تبصره ۴. به اعضای هیأت علمی که برای اخذ مدرک بالاتر به مأموریت آموزشی یا بورس اعزام می‌شوند، پس از اخذ مدرک Ph.D، پایه ۳ و مدرک دوره تکمیلی تخصصی (فلوشیپ) و فوق تخصص حداکثر ۲ پایه ترفیع به نسبت مدت تحصیل تعلق می‌گیرد. ضمناً به اعضای هیأت علمی شاغل در دانشگاه که قبل از تاریخ ۱۳۹۲/۲/۱ مشمول این تبصره می‌شوند، مابه‌التفاوت پایه‌های متعلقه صرفاً از تاریخ مذکور به آنان اعطاء می‌گردد.

تبصره ۵. به اعضای هیأت علمی بابت انجام خدمت وظیفه عمومی یک پایه ترفیع تعلق می‌گیرد.

تبصره ۶. به اعضای هیأت علمی که خدمت وظیفه عمومی خود را طبق ماده یک قانون نحوه تأمین هیأت علمی گذرانده‌اند بابت دوره ضرورت یک پایه و مازاد بر آن تا پایان دوره ۴ ساله به شرط داشتن سوابق خدمتی قابل قبول هر سال یک پایه تعلق می‌گیرد.

تبصره ۷. به افراد بورسیه و یا متعهدین خدمت که تعهدات خود را به صورت عضو هیأت علمی در دانشگاه تابعه وزارتخانه انجام می‌دهند مشابه سایر اعضای هیأت علمی پایه سالیانه با رعایت ضوابط تعلق می‌گیرد و در صورت شرکت در فراخوان مؤسسات و پذیرفته شدن به عنوان عضو هیأت علمی پایه‌های سالیانه قبلی در صدور حکم حقوقی جدید منظور خواهد شد.

تبصره ۸. در صورتی که ادامه تحصیلات در دو مقطع جداگانه انجام شده باشد و هر مقطع منتهی به اخذ یک درجه تحصیلی شده باشد، ترفیع موضوع تبصره ۴ با توجه به سنوات تحصیلی در هر مقطع قابل احتساب است.

ماده ۲۱. در صورت غیر قابل قبول بودن فعالیت عضو در طول یک سال، با تصویب کمیته منتخب ترفیعات، ترفیع سالانه به وی تعلق نمی‌گیرد.

تبصره. در صورت عدم ارائه مدارک از سوی عضو هیأت علمی یا دانشکده برای ترفیع سالیانه، عضو هیأت علمی مجاز است حداکثر تا سه سال از زمان پایه مورد انتظار درخواست مکتوب خود را به همراه مستندات و مدارک لازم به دانشکده ذیربط تحویل نماید.

ماده ۲۲. به اعضای هیأت علمی دانشگاه پایه تشویقی به شرح زیر اعطا خواهد شد:

الف) بر اساس آیین نامه نخبگان (موضوع مصوبه شماره ۱۷۸۱۴/ت/۳۰۹۸۷ هـ مورخ ۱۳۸۳/۷/۱۲ هیأت دولت و اصلاحات بعدی آن (پیوست شماره ۳) به نخبگان یک پایه تشویقی با تشخیص هیأت ممیزه دانشگاه تعلق می‌گیرد.

ب) به برگزیدگان رتبه‌های اول تا سوم جشنواره‌های رازی، خوارزمی و صاحبان اصلی فرآیندهای منتخب کشوری جشنواره آموزشی شهید مطهری و جشنواره داخلی دانشگاه (بنا به تشخیص شورای دانشگاه) یک پایه تشویقی تعلق می‌گیرد.

د) به اعضای هیأت علمی که موفق به اخذ گواهینامه طی دوره MPH یا M-Phil می‌شوند، یک پایه ترفیع تعلق می‌گیرد.

ه) به اعضای هیأت علمی در تغییر مرتبه از استادیاری به دانشیاری یک پایه و از دانشیاری به استادی در زمان ارتقاء دو پایه تشویقی اعطاء خواهد شد. تاریخ اجرای اعطای پایه های فوق از تاریخ ۱۳۹۲/۲/۱ خواهد بود.

و) به اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی به ازای هر ۵ سال خدمت تمام وقت جغرافیایی قابل قبول یک پایه تشویقی تعلق می گیرد. (مبدأ محاسبه خدمت تمام وقت جغرافیایی از تاریخ تصویب قانون در مجلس شورای اسلامی مورخ ۱۳۷۵/۱۰/۱۲ و حداکثر تا ۶ پایه خواهد .

تبصره. اعطای پایه های بند (و) مشروط به دریافت پایه استحقاقی سالانه خواهد بود و به ازای تعویق پایه استحقاقی به همان میزان تاریخ اعطای پایه تشویقی مربوطه به تعویق خواهد افتاد.

ز) به اعضای هیأت علمی که به دریافت نشان های دولتی نائل می گردند، به ازای هر نشان دریافتی حداکثر تا ۳ پایه تشویقی برابر نظر هیأت ممیزه دانشگاه قابل اعطاء می باشد.

ح) به اعضای هیأت علمی ایثارگر ترفیعات تشویقی به شرح زیر تعلق میگیرد.

رتبه	آزادگان، اسرا و مفقودین	جانبازان	رزمندگان	امتیاز
۱	تا یک سال سابقه اسارت، مفقودیت	۱۰٪، ۱۹٪ از کار افتادگی	۶ ماه تا یک سال خدمت در جبهه (کمتر از ۶ ماه تعلق نمی گیرد)	۱ پایه ترفیع
۲	۱ تا ۲ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۲۰٪، ۲۹٪ از کار افتادگی	۱ تا ۲ سال خدمت در جبهه	۲ پایه ترفیع
۳	۲ تا ۳ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۳۰٪، ۳۹٪ از کار افتادگی	۲ تا ۳ سال خدمت در جبهه	۳ پایه ترفیع
۴	۳ تا ۴ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۴۰٪، ۴۹٪ از کار افتادگی	۳ تا ۴ سال خدمت در جبهه	۵ پایه ترفیع
۵	۴ تا ۵ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۵۰٪، ۵۹٪ از کار افتادگی	۴ تا ۵ سال خدمت در جبهه	۷ پایه ترفیع
۶	۵ تا ۶ سال سابقه اسارت، مفقودیت	۶۰٪، ۶۹٪ از کار افتادگی	۵ تا ۶ سال خدمت در جبهه	۹ پایه ترفیع
۷	۶ سال به بالا سابقه اسارت، مفقودیت	۷۰٪ از کار افتادگی به بالا	۶ سال به بالا خدمت در جبهه	۱۱ پایه ترفیع

ج) به اعضای هیأت علمی که از سال ۱۳۷۰ عضو هیأت های ممتحنه و ارزشیابی رشته های علوم پزشکی در وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بوده اند بازای هر ۵ سال یک پایه تشویقی اعطاء میگردد (حداکثر تا ۶ پایه)

ماده ۲۳. پایه اعضای هیأت علمی که به مرتبه بالاتر ارتقاء می یابند، پایه قبلی آنان به اضافه پایه تشویقی موضوع بنده ماده ۲۲ این آئین نامه خواهد بود.

ماده ۲۴. به آن دسته از کارکنان غیر هیأت علمی که از بورسیه تحصیلی وزارتخانه یا دانشگاه و یا ماموریت آموزشی در مقطع تحصیلی PH.D و یا دوره تخصصی استفاده کرده اند، در صورت استخدام به صورت هیأت علمی پیمانی در دانشگاه بابت ایام مذکور حداکثر ۳ پایه به نسبت طول دوره مصوب تعلق می گیرد. ضمناً به اعضای هیأت علمی شاغل در دانشگاه که قبل از تاریخ ۱۳۹۲/۲/۱ مشمول این تبصره می شوند، پایه های متعلقه از تاریخ ۱۳۹۲/۲/۱ به آنان اعطاء می گردد.

تبصره. به اعضای غیر هیأت علمی که بدون استفاده از ماموریت آموزشی یا بورسیه موفق به اخذ مدرک تحصیلی PH.D در رشته های مرتبط و مورد نیاز دانشگاه و یا دانشنامه دوره تخصصی پزشکی گردیده اند، پایه های موضوع این ماده تعلق خواهد گرفت.

ماده ۲۵. ترفیعات سالانه استحقاقی اعضای هیأت علمی شاغل بعنوان مقامات سیاسی موضوع ردیف یک جدول تبصره ۵ ماده ۱۱۵ و ردیف یک جدول تبصره ۷ ماده ۱۱۶ این آیین نامه بدون حفظ رابطه آموزشی و در مورد شاغلین سایر سمت های اجرایی با حفظ رابطه آموزشی با دانشگاه متبوع اعطاء می شود.

ماده ۲۶. مقررات مربوط به طرز تشکیل و اختیارات هیأت ممیزه دانشگاه ها کما کان به قوت خود باقی است.

ماده ۲۷. ترفیع سالانه برابر دستورالعمل (پیوست شماره ۴) و اصلاحات بعدی آن می باشد.

ماده ۲۸. در صورت غیرقابل قبول بودن فعالیت عضو در طی سال یا عدم کسب امتیاز لازم یا نبود حداقل ساعت کارکرد مقرر، با تصویب کمیته منتخب، ترفیع سالیانه به وی تعلق نمی گیرد. این پایه بعداً قابل احتساب نخواهد بود.

ماده ۲۹. ارتقاء مرتبه اعضای هیأت علمی براساس مصوبه ۶۷۹ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۴/۱۰/۱۳۸۹ و ابلاغ های صادره وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی انجام خواهد بود. (پیوست شماره ۵)

فصل چهارم

ماموریت ها

ماده ۳۰. دانشگاه اجازه دارد به منظور بالا بردن کفایت علمی و فنی اعضای هیأت علمی و همچنین مبادله نتایج فعالیت‌های علمی و پژوهشی، امکانات لازم را برای شرکت آنان در کنفرانس‌ها و سمینارها و یا کنگره‌ها و یا نظایر آن که در زمینه رشته تحصیلی هر یک در داخل یا خارج از کشور تشکیل می‌شود و شرکت آنان را ضروری تشخیص می‌دهد، فراهم سازد و برای شرکت در این گونه مجامع، مأموریت‌هایی برای مدت لازم در هر برنامه را به ایشان بدهد. دستورالعمل این ماده به تفکیک اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی، تمام وقت و نیمه وقت به تصویب شورای دانشگاه می‌رسد.

تبصره ۱. با صدور حکم مأموریت، پرداخت فوق العاده روزانه و هزینه رفت و برگشت و عوارض خروج از کشور براساس ضوابط اعلام شده در دستورالعمل خواهد بود.

تبصره ۲. اعضای هیأت علمی، سالانه می‌توانند از حداکثر ۲۰ روز مأموریت آموزشی جهت شرکت در کنگره‌های داخلی و یا خارجی مورد تأیید دانشگاه استفاده نمایند.

ماده ۳۱. دانشگاه (شورای اجرای بورس) می‌تواند به منظور آشنا ساختن پیشرفت‌های علمی و فنی و تکمیل مطالعات اعضای هیأت علمی رسمی و پیمانی خود که بیش از ۴ سال خدمت تمام وقت جغرافیایی دارند، بورس‌های کوتاه مدت یا مأموریت آموزشی در خارج و یا داخل کشور که حداکثر از یک سال تجاوز نکند، اعطاء نماید.

تبصره ۱. ارزیابی و تأیید پیشرفت علمی دوره‌های فوق پس از اتمام دوره با رییس دانشگاه یا واحد منتخب توسط وی خواهد بود.

تبصره ۲. اعضای هیأت علمی در مدت استفاده از بورس‌های کوتاه مدت و یا مأموریت آموزشی در داخل یا خارج از کشور از کلیه حقوق و مزایای مندرج در حکم کارگزینی استفاده خواهند نمود و پرداخت فوق العاده‌های مدیریت، محرومیت از مطب و تمام وقتی در این ایام مقدور نمی‌باشد. دانشگاه موظف است در مورد دوره‌های خارج از کشور، هزینه رفت و برگشت، هزینه عوارض گذرنامه و خروج از کشور آن‌ها و خانواده‌شان (حد اکثر ۴ نفر با احتساب متقاضی) را فقط یک بار در طول هر دوره پرداخت نماید.

تبصره ۳. پرداخت هزینه ثبت نام و شهریه دانشگاهی در صورت موافقت هیأت ریسه دانشگاه بلامانع است.

تبصره ۴. حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی که از بورس های کوتاه مدت یا مأموریت آموزشی داخل کشور استفاده می نمایند بر اساس ضوابط دانشگاه مقصد، توسط دانشگاه مبدأ پرداخت خواهد شد.

تبصره ۵. در موارد خاص دانشگاه می تواند اعضای هیأت علمی غیر تمام وقت جغرافیایی خود را برابر آئین نامه ای که به تصویب شورای دانشگاه می رسد، از مزایای این ماده بهره مند نماید.

ماده ۳۲. دانشگاه می تواند به منظور بالا بردن کفایت علمی و تخصصی اعضای هیأت علمی به تعدادی از اعضای هیأت علمی رسمی تمام وقت جغرافیایی (استادیار به بالا) و تمام وقت (مربی) که چهار سال در محل یا مناطق تحت پوشش دانشگاه خدمت کرده باشند، بورس بلند مدت و یا مأموریت آموزشی برای طی دوره های آموزشی و اخذ مدارک تحصیلی بالاتر یا جدید در داخل یا خارج از کشور در رشته ها و دانشگاه هایی که مورد تایید و قبول دانشگاه باشد بارعایت ضوابط مربوطه اعطاء نماید. مدت این گونه تسهیلات ۴ سال است.

تبصره ۱. اعطای مأموریت آموزشی به اعضای هیأت علمی جانباز و فرزندان شهداء براساس بند ه ماده ۴۴ قانون ایثارگران (پیوست شماره ۱) خواهد بود.

تبصره ۲. دانشگاه در فواصل معین در مورد پیشرفت علمی اعضای هیأت علمی که به بورس اعزام می شوند از دانشگاه ها و مؤسسات علمی محل مطالعه اطلاعات لازم را کسب خواهد نمود و در صورتی که بر مبنای گزارش های واصله معلوم شود که عضو قادر به پیشرفت در رشته مورد مطالعه نیست، با تصویب رییس دانشگاه حکم مأموریت وی لغو خواهد شد.

تبصره ۳. مدت بورسیه یا مأموریت آموزشی تا دو بار و هر بار تا شش ماه با تصویب شورای بورس یا شورای آموزشی دانشگاه قابل تمدید است.

تبصره ۴. موافقت با مأموریت آموزشی برای اعضای هیأت علمی پیمانی در مدت قرارداد بلامانع می باشد و تمدید آن منوط به تمدید قرارداد خواهد بود.

ماده ۳۳. استفاده کنندگان از بورسیه تحصیلی و مأموریت آموزشی موظفند ریز نمرات یا گزارش پیشرفت مطالعات خود را به فواصل معین که در هنگام اعزام در هر مورد تعیین خواهد گردید و در هر حال از ۶ ماه تجاوز نخواهد

کرد، به دانشگاه ارسال دارند و حداکثر ۲ ماه پس از پایان مطالعات خود گزارش جامعی درباره فعالیت‌های علمی و پژوهشی خود به مؤسسه تسلیم نمایند.

ماده ۳۴. اعضای که از بورس تحصیلی یا مأموریت آموزشی استفاده می‌کنند باید متعهد شوند که در پایان مطالعات به دانشگاه مراجعه و معادل دو برابر مدت استفاده از بورس یا مأموریت آموزشی برای دانشگاه خدمت نمایند و بدین منظور باید تضمین‌های مالی و تعهد آور محضری دو برابر هزینه‌های پرداخت شده توسط دانشگاه را بسپارد.

تبصره ۱. اعطای تسهیلات مأموریت آموزشی یا بورس منوط به باقی ماندن سنوات خدمت هیأت علمی حداقل به میزان ۲ برابر مدت استفاده از بورسیه یا مأموریت آموزشی، پیش از بازنشستگی خواهد بود.

تبصره ۲. در موارد استثنایی در صورتی که عضو هیأت علمی که از بورس یا مأموریت آموزشی استفاده کرده و هنوز تعهد خدمت خود را تمام نکرده و متقاضی انتقال تعهد خود به یک موسسه دیگر است، در این مورد در صورت موافقت مؤسسه مبدأ و مقصد و تصویب وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، انتقال مانده تعهد خدمت عضو هیأت علمی به مؤسسه مقصد بلامانع است.

دستورالعمل این ماده به تصویب شورای دانشگاه می‌رسد.

ماده ۳۵. مدت استفاده از مواد ۳۰ و ۳۱ و نیز ماده ۳۲ به شرط رعایت ماده ۳۴ جزو سابقه خدمت از نظر بازنشستگی اعضای هیأت علمی محسوب می‌شود.

ماده ۳۶. مأموریت اعضای هیأت علمی، به مؤسسه یا مؤسسات عالی آموزشی و پژوهشی داخل یا خارج از کشور یا به وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، نهادهای عمومی غیر دولتی، مؤسسات عام المنفعه مستقل مندرج در جداول بودجه کل کشور و سازمان‌های بین‌المللی که دولت جمهوری اسلامی ایران عضویت آن‌ها را پذیرفته یا سازمان‌هایی که دولت جمهوری اسلامی ایران شرکت در آن‌ها را مقتضی بداند و بالعکس با نظر هیأت ریسه دانشگاه مجاز است.

همچنین مبادله عضو هیأت علمی با سایر دانشگاه‌ها و یا مؤسسات آموزشی و پژوهشی داخلی و خارجی بلامانع است.

تبصره ۱. مأموریت اعضای هیأت علمی نهادهای عمومی غیر دولتی و عام المنفعه به دانشگاه و تمدید آن حداکثر به مدت ۳ سال بلامانع می باشد. بدیهی است انتقال آنان ممنوع است.

تبصره ۲. پرداخت حقوق و مزایای عضو هیأت علمی در ایام مأموریت با توافق مؤسسه مبدأ و مقصد می باشد.

تبصره ۳. ترفیع و ارتقای اعضای هیأت علمی مأمور بخدمت در ستاد وزارت متبوع و واحد های تابعه آن مشمول دستور العمل ارتقا، مرتبه و ترفیع این دانشگاه می باشند.

ماده ۳۷. دانشگاه می تواند با تائید هیأت رئیسه دانشگاه، اعضای هیأت علمی خود را برای تصدی مقامات آموزشی یا پژوهشی یا اجرایی با موافقت عضو مزبور، به دانشگاه ها یا مؤسسات عالی آموزشی یا پژوهشی خارج از کشور حداکثر به مدت دو سال اعزام نماید.

ماده ۳۸. مدت مأموریت آن عده از اعضای هیأت علمی که بنا به درخواست و پیشنهاد سازمان های بین المللی و یا دولت به مأموریت خاص به خارج از کشور اعزام می شوند، ۲ سال خواهد بود و مأموریت آنان با تصویب شورای دانشگاه تا سه سال دیگر قابل تمدید است (جمعاً ۵ سال)

تبصره. هیچ گونه وجهی در ایام مأموریت به عضو، از سوی دانشگاه پرداخت نمی گردد. در صورتی که کسور بازنشستگی مدت مذکور اعم از سهم مستخدم و سهم دانشگاه وفق مقررات صندوق بازنشستگی مربوطه از سوی عضو پرداخت گردد، مدت مذکور جزو سابقه خدمت بازنشستگی وی محسوب می گردد.

ماده ۳۹. به عضو هیأت علمی هنگام استفاده از فرصت مطالعاتی یا مأموریت آموزشی یا بورس، مرخصی استحقاقی تعلق نمی گیرد و همچنین پس از برگشت از دوره مربوطه تا اتمام تعهدات نمی تواند از مرخصی بدون حقوق استفاده نماید.

ماده ۴۰. انصراف از بورس، فرصت مطالعاتی یا مأموریت آموزشی پس از آن که بخشی از آن انجام گرفته باشد، به عنوان یک بار استفاده برای عضو هیأت علمی محسوب می شود و باید دلایل انصراف نیز ارائه گردد و در صورت عدم تأیید دانشگاه، مجموعه هزینه های تحمیل شده به دانشگاه، توسط عضو هیأت علمی باید مسترد گردد.

ماده ۴۱. اعضای هیأت علمی دانشگاه با رعایت اصل ۱۴۱ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، می توانند تصدی مشاغل سیاسی را که در قانون مدیریت خدمات کشوری تعریف شده، بپذیرند که در این صورت مشمول قوانین و مقررات مقامات می گردند.

تبصره ۱. به مشمولان این ماده در مدت تصدی مقامات مذکور حقوق و مزایا فقط از محل اعتبارات یک سازمان و بابت یک سمت قابل پرداخت است.

تبصره ۲. ارتقاء مرتبه اعضای هیأت علمی موضوع این ماده با رعایت کامل آیین نامه ارتقاء اعضای هیأت علمی، مصوبه ۶۷۹ شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۳۸۹/۱۰/۱۴ انجام خواهد شد. (پیوست شماره ۵)

تبصره ۳. اعضای هیأت علمی موضوع این ماده در صورتی که حقوق و مزایای خود را بر اساس مقررات این آیین نامه از محل اعتبارات دانشگاه دریافت دارند و یا ارتباط آموزشی خود را با دانشگاه متبوع حفظ نمایند، مشمول مقررات مربوط به ترفیع و مرخصی اعضای هیأت علمی خواهند بود.

تبصره ۴. پایه اعضای هیأت علمی موضوع این ماده که به نمایندگی مجلس شورای اسلامی انتخاب می شوند، با توجه به مقررات ماده ۶ قانون انتخابات مجلس شورای اسلامی در دوران نمایندگی قابل احتساب می باشد. (پیوست شماره

فصل پنجم

فرصت مطالعاتی

ماده ۴۲. اعضای هیأت علمی در صورت موافقت دانشگاه می‌توانند از فرصت‌های مطالعاتی در هر نوبت حداقل ۳ ماه و حد اکثر یکسال با اخذ تعهد مورد قبول دانشگاه و رعایت سایر مقررات استفاده نمایند.

تبصره ۱. استفاده از فرصت مطالعاتی برای عضو هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی، به طور یک‌جا یا متناوب به ازای حداقل ۴ سال یک بار برای خارج از کشور و هر ۳ سال یک بار برای داخل کشور و برای اعضای تمام وقت حداقل هر ۶ سال یک بار برای خارج از کشور و هر ۴ سال یک بار برای داخل کشور امکان پذیر می‌باشد.

تبصره ۲. دستورالعمل این ماده به تصویب شورای دانشگاه می‌رسد.

ماده ۴۳. مؤسسه‌ای به عنوان مؤسسه میزبان در داخل یا خارج از کشور برای فرصت مطالعاتی قابل قبول است که مورد تأیید دانشگاه محل خدمت عضو هیأت علمی باشد، به نحوی که عضو هیأت علمی بتواند به موضوعات علمی و فنی و تحقیقاتی که در منطقه دانشگاهی وی امکان دسترسی به آن نیست، دست یابد. صلاحیت مؤسسه خارج از کشور باید حسب مورد به تأیید شورای آموزشی و یا پژوهشی دانشگاه برسد.

تبصره. لازم است دانشگاه فعالیت‌های پژوهشی مؤسسه یا مراکز تحقیقاتی میزبان و همچنین عضو هیأت علمی و یا محقق راهنمای معرفی شده از سوی مؤسسه میزبان را مورد توجه قرار دهد.

ماده ۴۴. اولویت بندی و محاسبه امتیاز اعضای هیأت علمی جهت استفاده از فرصت‌های مطالعاتی بصورت زیر است:

الف) ارتباط فرصت مطالعاتی با فعالیت‌های پژوهشی داوطلب در جهت رفع نیازهای کشور (حداکثر ۱۵ امتیاز)

ب) ارتباط فرصت مطالعاتی با پیشبرد برنامه‌های آموزشی و پژوهشی دانشگاه (حداکثر ۱۵ امتیاز)

ج) میزان مشارکت عضو هیأت علمی در فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی، خدماتی و اجرا به تشخیص دانشگاه و بر اساس آیین نامه ارتقاء هر کدام حداکثر ۱۰ امتیاز (جمعاً حداکثر ۳۰ امتیاز)

ه) خدمت در مراکز تحقیقاتی صنعتی تولیدی و خدماتی در مناطق محروم کشور به صورت مأموریت به ازای هر سال کامل ۵ امتیاز، کسر سال به تناسب ماه محاسبه می‌شود (حداکثر ۲۰ امتیاز)

و) در تمام بندهای فوق در محاسبه امتیاز برای اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی ضریب یک و دو دهم لحاظ گردد.

ز) در هر سال حداکثر ۱۰٪ اعضای هیأت علمی دانشگاه می‌توانند از فرصت‌های مطالعاتی استفاده نمایند.

ماده ۴۵. به اعضای هیأت علمی در مدت استفاده از فرصت مطالعاتی داخل و یا خارج از کشور کلیه حقوق و مزایای (شامل، حقوق مبنای، فوق العاده مخصوص، فوق العاده جذب و فوق العاده ویژه) مندرج در آخرین حکم کارگزینی پرداخت می‌گردد و پرداخت فوق العاده‌های مدیریت و محرومیت از مطب و تمام وقتی در این ایام مقدور نمی‌باشد. در صورت استفاده از فرصت مطالعاتی خارج از کشور، هزینه رفت و برگشت، عوارض گذرنامه و خروج از کشور متقاضی و خانواده وی (همسر و حداکثر دو فرزند) قابل پرداخت می‌باشد.

تبصره. در صورت درخواست شهریه و هزینه ثبت نام از سوی مؤسسه میزبان هزینه مربوطه به عهده عضو هیأت علمی است.

ماده ۴۶. اعتبار اجرای برنامه فرصت‌های مطالعاتی در بودجه تفصیلی دانشگاه سالانه به تصویب خواهد رسید.

تبصره ۱. ما به التفاوت معادل ریالی مقرری ارزی فرصت مطالعاتی عضو و افراد خانواده وی (حداکثر تا ۴ نفر مطابق ماده ۴۵) که با حقوق و مزایای عضو هیأت علمی سنجیده می‌شود، از محل اعتبارات دانشگاه پرداخت می‌گردد.

تبصره ۲. معادل ریالی هزینه‌های بیمه درمانی متناسب با مدت دوره برای عضو هیأت علمی و اعضای خانواده وی (حداکثر تا ۴ نفر مطابق ماده ۴۵) از محل اعتبارات مؤسسه پرداخت می‌گردد.

ماده ۴۷. استفاده کنندگان از فرصت مطالعاتی موظفند گزارش مطالعه و تحقیقات خود را هر شش ماه یک بار و حداکثر تا دو ماه پس از اتمام دوره به دانشگاه ارائه نمایند.

تبصره. گزارش علمی و نهایی فرصت مطالعاتی باید به تأیید شورای آموزشی و یا پژوهشی دانشگاه برسد، در صورت عدم تأیید گزارش علمی و تحقیقی، استفاده از فرصت مطالعاتی بعدی منتفی خواهد شد و به میزان دوره فرصت مطالعاتی تاریخ استحقاق ترفیع پایه به تعویق می‌افتد.

ماده ۴۸. متقاضیان در قبال فرصت مطالعاتی داخل و خارج از کشور باید به موجب سند رسمی تعهد نمایند که به مدت ۳ برابر زمان استفاده از فرصت مطالعاتی در دانشگاه خدمت نمایند و برای تحقق این هدف داوطلبان سند وثیقه ملکی به میزان دو برابر هزینه‌های ارزی و ریالی که قرار است در طول استفاده از فرصت مطالعاتی دریافت دارند و مبلغ آن توسط دانشگاه تعیین خواهد شد، تعهد خواهند نمود تا در صورت تخلف از مفاد تعهد، دانشگاه بتواند بدون هیچگونه تشریفات و بدون نیاز به اثبات تخلف و یا حتی اعلام به دفترخانه و صرفاً از طریق صدور اجراییه به میزان دو برابر کلیه وجوه هزینه‌های ارزی و ریالی پرداختی، بابت وجه التزام و بابت دیون خسارات دانشگاه از متعهد و ضامن یا متضامناً وصول و دریافت نماید.

ماده ۴۹. عضو هیأت علمی در پایان زمان مقرر شده برای فرصت مطالعاتی، نمی‌تواند به هیچ عنوان به صورت بلافصل از مرخصی استحقاقی یا بدون حقوق استفاده نموده و همچنین پس از بازگشت از فرصت مطالعاتی تا پایان انجام تعهدات آن حق استفاده از مرخصی بدون حقوق را ندارد.

فصل ششم

نظام پرداخت

ماده ۵۰. حقوق مبناء: حقوق مبنای اعضای هیأت علمی رسمی، پیمانی و تعهدی مبلغی است که براساس مرتبه و پایه به ترتیب زیر محاسبه می‌گردد:

$$\{(\text{پایه عضو هیأت علمی} \times ۵) + \text{عدد مبناء}\} \times \text{ضریب حقوق} = \text{حقوق مبناء}$$

عدد مبناء			
مربی	استادیار	دانشیار	استاد
۱۰۰	۱۲۵	۱۴۵	۱۷۰

تبصره. افزایش سالانه ضریب حقوق مبناء بر اساس مصوبه هیأت دولت خواهد بود.

ماده ۵۱. فوق العاده مخصوص: ضریبی است که براساس مرتبه علمی برای اعضای هیأت علمی که تمام وقت جغرافیایی یا تمام وقت باشند، به ترتیب زیر محاسبه می‌گردد

$$\text{ضریب جدول ذیل برحسب مرتبه} \times \text{حقوق مبناء} = \text{فوق العاده مخصوص}$$

ضریب فوق العاده مخصوص			
مربی	استادیار	دانشیار	استاد
۲/۱	۲/۶	۲/۸۷	۲/۹۸

تبصره ۱. تغییر و اصلاح ضریب فوق العاده مخصوص با تصویب هیأت امناء دانشگاه امکان‌پذیر است.

تبصره ۲: میزان ضریب فوق العاده مخصوص برای اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی ۱/۲ (یک و دو دهم برابر) ضرایب جدول فوق می‌باشد. اعمال این ضریب در دوران استفاده از ماموریت آموزشی، بورسیه و فرصت مطالعاتی مجاز نمی‌باشد.

ماده ۵۲. فوق العاده جذب: ضریبی است که براساس مرتبه علمی به اعضای هیأت علمی که تمام وقت جغرافیایی یا تمام وقت باشند، به ترتیب زیر محاسبه می‌گردد:

ضریب جدول ذیل برحسب مرتبه \times حقوق مبنا = فوق العاده جذب

ضریب فوق العاده جذب			
مربی	استادیار	دانشیار	استاد
۲/۳۰	۲/۵۴	۲/۶۷	۲/۷۲

تبصره ۱. تغییر و اصلاح ضریب با تصویب هیأت امناء دانشگاه امکان پذیر است.

تبصره ۲. میزان ضرایب فوق العاده جذب و فوق العاده مخصوص برای اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی یک و دو دهم برابر ضرایب مصوب می باشد. اعمال این ضرایب در دوران استفاده از مأموریت آموزشی، بورسیه و فرصت مطالعاتی مقدور نمی باشد.

ماده ۵۳. فوق العاده ویژه هیأت علمی: ضریبی است که براساس مرتبه به اعضای هیات علمی به ترتیب زیر محاسبه می گردد

ضریب فوق العاده ویژه \times حقوق مبنا = فوق العاده ویژه هیأت علمی

ضریب فوق العاده ویژه				
تاریخ اجرا	مربی	استادیار	دانشیار	استاد
از ۸۳/۱۱/۱۲ تا ۸۸/۱۲/۲۹	۴	۵/۶	۵/۲	۴/۸
از ۸۹/۱/۱ به بعد	۶/۵	۹	۸/۵	۷/۷

تبصره ۱. تغییر و اصلاح ضریب با تصویب هیأت امناء دانشگاه امکان پذیر است.

ماده ۵۴. فوق العاده محرومیت از مطب (تمام وقتی جغرافیایی) برابر مندرجات ماده واحده قانون اصلاح ماده ۲ قانون اجازه پرداخت حق محرومیت از مطب مصوب ۱۳۷۵/۱۰/۱۲ مجلس شورای اسلامی تعیین و در قالب قرارداد منعقد فی مابین دانشگاه و عضو هیأت علمی برقرار می گردد. (پیوست شماره ۷)

بر این اساس دانشگاه مجاز است به ازای خدمت تمام وقت جغرافیائی اعضای هیأت علمی دانشگاه و عدم فعالیت انتفاعی تخصصی در خارج از دانشگاه به جز مواردی که در این آیین نامه دیده شده است حداکثر معادل صد در صد حقوق و فوق العاده مخصوص آنان را به عنوان حق فوق پرداخت نماید.

تبصره ۱. این فوق العاده در حکم کارگزینی فرد هیأت علمی درج نمی گردد. لازم است دانشگاه قرارداد هر ساله را بر اساس ارزیابی عملکرد فرد هیأت علمی حداکثر تا پایان فروردین ماه همان سال منعقد نموده و به طور ماهیانه نسبت به پرداخت اقدام نماید.

تبصره ۲. فوق العاده مذکور در دوران استفاده از مأموریت آموزشی، بورسیه و فرصت مطالعاتی و مرخصی های (استحقاقی-استعلاجی) بیش از ۲ ماه قابل پرداخت نمی باشد.

تبصره ۳. چنانچه اعضای هیأت علمی با توجه به ضرورت امر و تشخیص رئیس بخش و رئیس بیمارستان ملزم باشند که علاوه بر ساعات مقرر به صورت آنکال یا کشیک نیز ارائه خدمت نمایند حق الزحمه مربوطه علاوه بر دیگر پرداختها از محل اعتبارات عواید اختصاصی قابل پرداخت خواهد بود.

تبصره ۴. مشمولین پرداخت حق محرومیت از مطب یا حق تمام وقتی صورتیکه علاوه بر ساعات مقرر به فعالیت در طرحهای تحقیقاتی که به تأیید معاونت پژوهشی دانشگاه رسیده باشد بر اساس قرارداد منعقد می توانند از مزایای مربوط به طرح تحقیقات نیز بهره مند شوند.

تبصره ۵. با افراد مشمول قانون پرداخت محرومیت از مطب (تمام وقت جغرافیایی) قرارداد لازم منعقد می گردد.

تبصره ۶. سقف محرومیت از مطب یا تمام وقتی به افرادی تعلق می گیرد که واحدهای موظف یا معادل آن فعالیت اضافه قابل قبول داشته باشند و با پیشنهاد رئیس دانشکده و تأیید معاون آموزشی دانشگاه باشد. در ضمن ،سقف ساعات مشمول تمام وقتی به تناسب کاهش درصد مذکور تقلیل یابد.

ماده ۵۵. برای مشاغل سخت و زیان آور فوق العاده ای تحت عنوان فوق العاده سختی شرایط کار به متصدیان این گونه مشاغل تعلق می گیرد. تعیین محیط های سخت و زیان آور و همچنین میزان درصد مربوطه برابر دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد معاون آموزشی دانشگاه و به تصویب هیأت امنا خواهد رسید.

تبصره. تا تدوین و تصویب دستورالعمل مربوطه، اعضای هیأت علمی که از فوق العاده مذکور بهره‌مند بوده‌اند کماکان برابر ضوابط قبلی فوق العاده مذکور به همان میزان برقرار خواهد بود.

ماده ۵۶. مبلغ فوق العاده مدیریت رئیس دانشگاه توسط هیأت امنای تصویب می‌گردد و فوق العاده مدیریت سایر مشاغل و مسئولیت‌های اجرایی موجود در تشکیلات تفصیلی دانشگاه بر اساس جدول فوق العاده مدیریت دانشگاه علوم پزشکی ایران به صورت درصدی از فوق العاده مدیریت رئیس دانشگاه و بنا به تصمیم هیأت رئیسه دانشگاه محاسبه می‌گردد. فوق العاده مدیریت مذکور در حکم کارگزینی افراد درج و قابل پرداخت می‌باشد. (جدول شماره (پیوست)

تبصره. چنانچه مسئولیت اجرائی عضو هیأت علمی در تشکیلات تفصیلی دانشگاه منظور نشده باشد و یا شاغل در مسئولیت اجرایی واجد شرایط پست سازمانی در تشکیلات تفصیلی نباشد ۸۰٪ فوق العاده مدیریت پست مشابه محاسبه و در حکم کارگزینی وی درج و قابل پرداخت است.

ماده ۵۷. کمک هزینه عائله مندی اعضای هیأت علمی معادل ۷۰٪ و کمک هزینه هر اولاد معادل ۱۴٪ حداقل حقوق منبای نظام هماهنگ پرداخت که همه ساله از سوی دولت اعلام می‌گردد محاسبه و پرداخت می‌شود.

ماده ۵۸. بااستناد ماده ۲۰ قانون حفاظت در برابر اشعه، پرتوکاران اعضای هیأت علمی برحسب شغل، میزان پرتوگیری و همچنین احتمال بالقوه پرتوگیری نامتعارف در محیط کار از فوق العاده کار با اشعه استفاده خواهند نمود.

تبصره. تعیین میزان درصد و نحوه محاسبه فوق العاده کار با اشعه برابر دستورالعملی خواهد بود که توسط معاونت توسعه مدیریت و منابع و معاونت آموزشی دانشگاه تدوین و با تایید هیأت رئیسه، به تصویب هیأت امناء دانشگاه خواهد رسید. تا تصویب دستورالعمل مذکور، ضوابط و مقررات قبلی کماکان به قوت خود باقی است.

ماده ۵۹. پرداخت حق التدریس برابر دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد معاونت آموزشی دانشگاه به تأیید هیأت رئیسه دانشگاه می‌رسد.

ماده ۶۰. ضوابط پرداخت حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی نیمه وقت مطابق یک دوم (نصف) حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی تمام وقت خواهد بود.

ماده ۶۱. پرداخت کارانه به اعضای هیأت علمی که در مراکز آموزشی و درمانی فعالیت دارند مبتنی بر کارکرد بالینی (عملکرد تشخیصی و درمانی) و براساس ارزشیابی دوره ای معادل ارقام تعیین شده در دستورالعمل های اجرایی طرح نظام نوین اداره امور بیمارستان ها خواهد بود.

ماده ۶۲. ۲/۵٪ از محل سهم اعتبارات طرح نظام نوین اداره بیمارستانی در اختیار رییس دانشگاه قرار میگیرد و بنا به پیشنهاد معاون آموزشی به گروه های آموزشی بالینی پرداخت می شود تا بر اساس شاخص های مورد نظر گروه، به اعضای هیأت علمی فعال در آموزش و پژوهش با اولویت اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی پرداخت گردد.

ماده ۶۳. برقراری فوق العاده روزانه ماموریت و اشتغال خارج از مرکز و هزینه های سفر به اعضای هیأت علمی دانشگاه به موجب مقرراتی خواهد بود که به تصویب هیأت رئیسه می رسد.

ماده ۶۴. دانشگاه می تواند به اعضای هیأت علمی اعم از اینکه مشاغل آموزشی یا پژوهشی یا مدیریت به عهده داشته باشند بر اساس کارایی و عملکرد و نحوه انجام کار، فوق العاده کارایی و عملکرد پرداخت نماید. دستورالعمل تعیین ضوابط و میزان این فوق العاده و تخصیص آن به سمت ها و رشته های اعضای هیأت علمی و همچنین ازدیاد یا تقلیل و یا حذف این فوق العاده به تصویب هیأت رئیسه دانشگاه خواهد بود و در حکم کارگزینی افراد درج و قابل پرداخت خواهد بود.

ماده ۶۵. دانشگاه مجاز است در قبال تألیف و ترجمه و سایر خدمات مشابهی که در آیین نامه انتشارات دانشگاه، مصوب شورای انتشارات پیش بینی شده است به اعضای هیأت علمی حق الزحمه پرداخت نماید. میزان حق الزحمه فوق با تصویب هیأت امنای دانشگاه تعیین می گردد.

ماده ۶۶. فوق العاده هیأت تخلفات: در اجرای قانون رسیدگی به تخلفات اداری و ماده ۴۴ آیین نامه اجرایی آن برای آن دسته از اعضای هیأت علمی که به عضویت در هیأت های رسیدگی به تخلفات اداری کارکنان و یا هیأت های انتظامی اعضای هیأت علمی منصوب می شوند. فوق العاده جذب اضافی علاوه بر فوق العاده جذب استحقاقی به شرح زیر پرداخت می شود:

حداکثر ۲۰٪ فوق العاده جذب

اعضای اصلی هیأت های رسیدگی

اعضای علی البدل هیات های رسیدگی حداکثر ۱۵٪ فوق العاده جذب

ماده ۶۷. مبنای پرداخت حق التدریس بر اساس آخرین حکم کارگزینی ذینفع برای افراد شاغل و یا همتراز آن برای افراد غیر هیأت علمی بر مبنای فرمول زیر می باشد:

فوق العاده مخصوص + حقوق مرتبه و پایه = نحوه محاسبه یک ساعت حق التدریس

۴۰

ماده ۶۸. دانشگاه می تواند برای تدریس در کلاس های تابستانی یا انجام امور دیگر دانشگاه در مدت مرخصی اعضای هیأت علمی بر اساس مقرراتی که به تصویب شورای آموزش دانشگاه می رسد از آنان دعوت نماید و فوق العاده تابستانی پرداخت کند. از هیچ یک از اعضای هیأت علمی نمی توان دو سال متوالی دعوت نمود. مگر در موارد کاملاً استثنایی به پیشنهاد مستند رییس دانشکده و تصویب رییس دانشگاه که برای هر مورد ضروری است.

ماده ۶۹. میزان حقوق و مزایای اعضای هیات علمی که بر اساس ماده یک قانون نحوه تأمین اعضای هیأت علمی در دانشگاه خدمت می نمایند در طول دوره خدمت نظام وظیفه (اعم از دوره خدمت و تعهدات آن) و نیز متعهدین ضریب K و متعهدین سایر خدمات قانونی هیأت علمی از بدو شروع خدمت معادل حقوق و مزایای پایه یک اعضای هیأت علمی پیمانی و متعهدین خدمت محاسبه و پرداخت می گردد و سایر فوق العاده ها حسب مورد قابل پرداخت خواهد بود.

تبصره: به آن دسته از اعضای هیات علمی که خدمت سربازی را گذرانده اند یک پایه اعطاء میگردد.

ماده ۷۰. حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی که به درجه رفیع شهادت نایل می شوند و یا در حین انجام وظیفه فوت می نمایند پس از اعطای یک پایه بالاتر از پایه ای که عضو در آن مرتبه شهید شده است و یا فوت کرده است مستقیماً به ورثه یا وکیل قانونی پرداخت می گردد و شامل کسور بازنشستگی خواهد بود. پایه سنواتی عضو فوق مانند اعضاء هیأت علمی شاغل تا مرحله بازنشستگی اعطاء می گردد.

هرگونه افزایشی که در ارتباط با حقوق و مزایا به اعضاء هیأت علمی شاغل تعلق می گیرد در مورد این اعضاء نیز اعطاء می شود. عضو در موعد مقرر بازنشسته شده و از آن پس مشمول حقوق بازنشستگی خواهد بود.

ماده ۷۱. دانشگاه اجازه دارد جهت تأمین نیروی انسانی مورد نیاز دفاتر مشاوره دانشجویی و موارد مشابه مورد نیاز خود، نسبت به عقد قرارداد همکاری با اعضای هیأت علمی خود یا سایر مرکزی که تخصص آنها مورد نیاز می باشد با حق الزحمه ای که به تأیید رییس دانشگاه می رسد اقدام و آن را مزاد بر دیگر دریافتی ها به آنان پرداخت نماید.

ماده ۷۲. پرداخت سایر فوق العاده‌هایی که در این فصل به آن اشاره‌ای نگردیده، برابر ضوابطی خواهد بود که به تصویب هیأت امناء رسیده یا می‌رسد.

ماده ۷۳. هر یک از اعضای هیأت علمی که به یکی از سمت‌های مقامات سیاسی منصوب شده یا می‌شوند، پس از پایان تصدی سمت مذکور از حقوق و مزایای بالاترین مرتبه هیأت علمی برخوردار و مابه التفاوت حقوق و مزایای خود را با حفظ مرتبه علمی دانشگاهی خود دریافت می‌نمایند و این مابه التفاوت در محاسبه حقوق بازنشستگی و وظیفه نیز ملاک عمل خواهد بود.

فصل هفتم

ارزیابی عملکرد

ماده ۷۴. دانشگاه موظف است عملکرد سالانه اعضای هیأت علمی خود را مورد پایش و ارزیابی قرار دهد.

ماده ۷۵. ارزیابی عملکرد سالانه اعضای هیأت علمی بر اساس سیاست‌ها و راهبردهای دانشگاه و طی جلسه‌ای با حضور مدیر گروه آموزشی (حسب وضعیت با رییس بخش) تعیین می‌گردد.

تبصره. نحوه پایش و ارزیابی عضو هیأت علمی آموزشی و پژوهشی بر اساس دستورالعملی خواهد بود که به تصویب شورای دانشگاه می‌رسد.

ماده ۷۶. نحوه ارائه مستندات در حیطه‌های مختلف فعالیت عضو هیأت علمی، همچنین ارزیابی و پایش فعالیت‌های وی طبق دستور العملی که به تصویب هیأت ممیزه می‌رسد، خواهد بود.

ماده ۷۷. نتیجه ارزیابی عملکرد عضو هیأت علمی جهت ترفیع سالیانه، تبدیل وضعیت از پیمانی به رسمی آزمایشی، از رسمی آزمایشی به رسمی قطعی، ارتقاء مرتبه عضو هیأت علمی و رکود علمی ملاک عمل خواهد بود.

فصل هشتم

مرخصی ها

ماده ۷۸. مرخصی قابل استفاده برای اعضای هیأت علمی عبارتند از:

استحقاقی ، استعلاجی ، بدون حقوق ، مرخصی زایمان ، مرخصی تشویقی واضطراری می باشد.

ماده ۷۹. مدت مرخصی استحقاقی عضو هیأت علمی تمام وقت ، دو ماه در سال است و صدور حکم مرخصی موکول به تأیید مدیر گروه مبنی بر تکمیل برنامه های محوله می باشد.

تبصره ۱. مازاد ایام تعطیلات نوروزی جزء مرخصی سالیانه اعضای هیأت علمی محسوب می شود.

تبصره ۲. دانشگاه می تواند در مواردی که به خدمات علمی مازاد بر ۳۰ سال هر یک از اعضای هیأت علمی با مرتبه استاد تمامی نیاز داشته باشد، در صورت تقاضای ذینفع نسبت به بازخرید مرخصی ذخیره استحقاقی وی مبادرت نماید در غیر این صورت بازخرید مرخصی های استفاده نشده موکول به بازنشستگی عضو هیأت علمی خواهد بود.

ماده ۸۰. در ایام مرخصی استحقاقی کلیه حقوق و فوق العاده های مندرج در احکام کارگزینی قابل پرداخت می باشد.

ماده ۸۱. مرخصی استحقاقی استفاده نشده مقامات موضوع تبصره ۷ ماده ۱۱۶ این آئین نامه در مدت تصدی مقامات مذکور کلاً قابل ذخیره می باشد. مستند قانونی آن ماده ۷۱ قانون خدمات کشوری می باشد.

ماده ۸۲. اعضای هیأت علمی که از تمام یا قسمتی از مرخصی خود در طول سال استفاده ننمایند، جهت پیشگیری از فرسودگی شغلی مدت مرخصی باقیمانده قابل ذخیره و بازخرید نمی باشد.

تبصره ۱. اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی می توانند با موافقت دانشگاه سالانه حد اکثر ۳۰ روز از مرخصی استحقاقی خود را ذخیره نمایند.

تبصره ۲. اعضای هیأت علمی تمام وقت می توانند با موافقت دانشگاه سالانه حداکثر ۱۵ روز از مرخصی استحقاقی خود را ذخیره نمایند.

تبصره ۳. بازخرید حداکثر یک ماه از مرخصی استحقاقی سالیانه استفاده نشده رییس و معاونین دانشگاه در صورت درخواست کتبی، مشروط بر اینکه به صورت تمام وقت جغرافیایی فعالیت نمایند بلامانع است.

تبصره ۴. نرخ محاسبه برای بازخرید هر روز مرخصی استحقاقی معادل یک سی ام حقوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی می باشد.

ماده ۸۳ اعضای هیأت علمی می توانند با موافقت رییس دانشگاه مشروط به آن که به برنامه های آموزشی دانشکده مربوطه لطمه ای وارد نشود از مرخصی استحقاقی سالانه و مرخصی ذخیره شده خود در هر سال تحصیلی حداکثر ۴ ماه استفاده نمایند.

تبصره. در موارد خاص با تصویب شورای آموزش دانشگاه میزان فوق تا یک سال قابل افزایش است.

ماده ۸۴ در مواردی که عضو هیأت علمی در حین استفاده از مرخصی استحقاقی نیاز به مرخصی استعلاجی و یا زایمان داشته باشد مرخصی استحقاقی وی از زمان شروع مرخصی استعلاجی و یا زایمان لغو و کان لم یکن تلقی می گردد.

ماده ۸۵ به ایام استفاده از فرصت مطالعاتی یا ماموریت آموزشی یا بورس، مرخصی استحقاقی سالیانه تعلق نخواهد گرفت.

ماده ۸۶ در احتساب مرخصی روز و ماه و سال مطابق تقویم رسمی کشوری است که در مرخصی روزانه ماه سی روز حساب می شود.

ماده ۸۷ روزهای تعطیل که در بین مرخصی واقع است به عنوان مرخصی محسوب می شود.

فصل نهم

بازنشستگی

ماده ۸۸ عضو هیأت علمی رسمی جز در مواردی که در این آیین نامه تصریح گردیده است، از لحاظ بازنشستگی و وظیفه تابع قوانین و مقررات مستخدمین رسمی کشوری و قانون اصلاحات مقررات بازنشستگی و وظیفه مورخ ۱۳۶۸/۱۲/۱۳ و ۱۳۷۹/۲/۱۳ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات بعدی آن می باشد .

تبصره. عضو هیأت علمی پیمانی نیز که تابع صندوق بازنشستگی کشوری باشد، مشمول ماده فوق خواهد بود.

ماده ۸۹ استادان و دانشیاران و پزشکان بیمارستانی که قبل از رسیدن به سن ۶۵ سالگی تقاضای بازنشستگی نمایند، یا دانشگاه ایشان را به علت حذف ماده تدریس یا انحلال یک رشته بازنشسته نماید هرگاه سابقه خدمت آنان به سی سال نرسد حداکثر تا پنج سال از دوران تحصیلات عالی دولتی آنان جزء خدمت رسمی محسوب می شود. (مستند این ماده موضوع ماده ۳۰ لایحه قانونی استخدام اعضای هیأت علمی مؤسسه مصوب ۱۳۴۲/۶/۱۸ هیأت وزیران و اصلاحیه های بعدی آن که کماکان معتبر و قابل اجرا است (پیوست شماره ۸)

تبصره. در صورتی که شرایط بازنشسته شدن را دارا نباشند بازخرید از خدمت می شوند

ماده ۹۰. دانشگاه مکلف است هر یک از اعضای هیأت علمی را که به سن ۶۵ سال تمام رسیده باشند یا سی سال خدمت داشته باشند، بازنشسته نماید.

تبصره ۱. رییس دانشگاه می تواند در مواردی که استفاده از خدمات علمی هر یک از اعضای هیأت علمی با مرتبه استادی و یا دانشیاری ضروری باشد با تایید سالیانه شورای دانشگاه تا ۷۰ سالگی و در صورت تأیید هیأت امنادانشگاه استاد ممتاز تا سن ۷۵ سالگی از خدمات آنان استفاده نمایند .

تبصره ۲. ایام سنوات خدمات دولتی غیر هیأت علمی پس از تبدیل وضعیت به هیأت علمی، برای بازنشستگی قابل احتساب است.

ماده ۹۱. دانشگاه می تواند با تقاضای بازخرید سنوات خدمت اعضای هیأت علمی رسمی که حائز شرایط بازنشستگی نیستند، موافقت نموده و در ازاء هر سال خدمت مبلغی معادل ۴۵ روز مجموع حقوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی به آنان پرداخت نماید.

تبصره ۱. پرداخت حقوق و مزایای مدت مرخصی های استحقاقی ذخیره شده به اعضای هیأت علمی باز خرید شده، بلامانع است .

تبصره ۲. پرداخت کسورات بازنشستگی و یا انتقال آن به سایر صندوق های بازنشستگی با تقاضای عضو هیأت علمی باز خرید شده طبق قوانین و مقررات رسمی و پیمانی کارکنان دولت ، بلامانع است.

ماده ۹۲. شرط استفاده از بازنشستگی با اعمال ضریب یک و دو دهم برای فوق العاده جذب و مخصوص برای کسانی که به موجب این آیین نامه بازنشسته می شوند، لااقل ده سال خدمت تمام وقت جغرافیایی از تاریخ تصویب قانون در مجلس شورای اسلامی مورخ ۱۳۸۲/۰۴/۱۸ می باشد.

ماده ۹۳. بازنشستگی اعضای هیأت علمی که به امر تدریس اشتغال دارند با رعایت مقررات مربوطه در پایان هر نیم سال تحصیلی امکان پذیر است.

ماده ۹۴. دانشگاه می تواند اعضای هیأت علمی خود را که دارای ۲۵ سال خدمت قابل قبول و حداقل ۵۵ سال سن هستند را با تقاضای عضو (و بر اساس قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت و تغییرات آن تا زمان اعتبار، بازنشسته نماید.

تبصره. شرط سنی برای بانوان مطرح نمی باشد.

ماده ۹۵. مستخدمین عضو هیأت علمی که تابع صندوق تامین اجتماعی هستند، از لحاظ بازنشستگی، از کار افتادگی و فوت مشمول قوانین و مقررات آن صندوق خواهند بود.

ماده ۹۶. در صورت لغو یا عدم تمدید قرارداد مستخدمین پیمانی عضو هیأت علمی، قبل از موعد بازنشستگی معادل ۳۰ روز حقوق و مزایای مندرج در آخرین حکم کارگزینی به ازای هر سال خدمت به وی پرداخت می گردد.

ماده ۹۷. به اعضای هیأت علمی که بازنشسته می شوند، به ازای هر سال خدمت معادل یک ماه آخرین حقوق و مزایای مشمول کسور (حداکثر سی سال) به اضافه وجوه مربوطه به مرخصی های ذخیره شده پرداخت خواهد شد.

تبصره ۱. حقوق و مزایای مشمول کسور شامل حقوق مبنا، فوق العاده مخصوص، فوق العاده جذب، فوق العاده ویژه هیأت علمی و فوق العاده اشعه می باشد.

تبصره ۲. سنوات خدمت اعضای هیأت علمی که بخشی از آن قبلاً به صورت غیر هیأت علمی انجام شده است و طبق قوانین و مقررات جزء سابقه بازنشستگی آنان قرار گرفته به عنوان سابقه پرداخت پاداش قابل محاسبه است.

ماده ۹۸. اعضای هیأت علمی رسمی در طول خدمت صرفاً یک بار مجاز هستند نسبت به تغییر صندوق بیمه بازنشستگی خود طبق قوانین و مقررات عمومی دولت مبادرت نمایند.

ماده ۹۹. دانشگاه ملزم به رعایت آیین نامه تکریم استادان بازنشسته دانشگاهها مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی مورخ ۱۳۸۵/۱۲/۱۵ می باشد. (پیوست شماره ۹)

ماده ۱۰۰. دانشگاه می تواند از اعضاء هیأت علمی بازنشسته برای انجام تکالیف آموزشی و تحقیقاتی و درمانی استفاده نموده و حق التدریس، حق التألیف، حق تحقیق و حق ترجمه آنان را بر مبنای آخرین مرتبه و پایه آنان در هنگام بازنشستگی و بر اساس حقوق و فوق العاده مخصوص شاغلین در همان مرتبه و پایه پرداخت نماید.

ماده ۱۰۱. در مواردی که در خصوص بازنشستگی و از کارافتادگی و حقوق وظیفه وراثت و ... در این آیین نامه پیش بینی نشده است مطابق قانون استخدام کشوری عمل خواهد شد.

فصل دهم

تکالیف عمومی

ماده ۱۰۲. واحدهای تابعه (دانشکده ها، مراکز تحقیقاتی، انستیتوها و موسسه طب اسلامی) موظف اند در پایان هر سال میزان ذخیره مرخصی استحقاقی اعضای هیأت علمی را به آنان ابلاغ نماید.

ماده ۱۰۳. دانشگاه مکلف است به اعضای هیأت علمی که به حج تمتع مشرف می شوند، برای یک بار در طول خدمت، یک ماه مرخصی تشویقی مازاد بر مرخصی های استحقاقی سالانه اعطا نماید.

تبصره. به منظور تحکیم و تکریم نهاد خانواده، عضو هیأت علمی دانشگاه در موارد ذیل حق برخورداری از مرخصی اضطراری علاوه بر سقف مرخصی استحقاقی سالانه را دارند. مرخصی مذکور قابل ذخیره یا بازخرید نمی باشد.

الف) ازدواج دائم عضو هیأت علمی، ۵ روز

ب) ازدواج فرزند عضو هیأت علمی، ۳ روز

ج) فوت بستگان درجه یک شامل: پدر، مادر، همسر، فرزند، خواهر و برادر. ۳ روز

ماده ۱۰۴. حداکثر مدت استفاده از مرخصی استعلاجی در یک سال تقویمی چهار ماه می باشد که در این مدت حقوق و فوق العاده های مربوطه قابل پرداخت می باشد.

ماده ۱۰۵. هرگاه عضو هیأت علمی دانشگاه بیمار شود و آن بیماری مانع از خدمت او باشد، باید بلافاصله به دانشگاه متبوع اطلاع دهد و گواهی پزشک معالج را ارسال دارد.

ماده ۱۰۶. گواهی استراحت پزشک معالج عضو هیأت علمی تا مدت سه روز قابل قبول خواهد بود. از چهار روز تا سی روز تأیید پزشک معتمد و بالای سی روز تأیید شورای پزشکی دانشگاه برای تأیید و صدور حکم مرخصی استعلاجی، نیاز است.

تبصره ۱. در صورتی که گواهی پزشک معالج ارائه شده از سوی عضو هیأت علمی مورد تأیید شورای پزشکی دانشگاه قرار نگیرد، مدت مذکور بنا به تشخیص مسئول مربوطه به عنوان مرخصی استحقاقی و در صورت عدم وجود ذخیره مرخصی استحقاقی به عنوان مرخصی بدون حقوق و یا غیبت لحاظ خواهد شد.

تبصره ۲. پزشک معتمد و شورای پزشکی دانشگاه توسط هیأت رئیسه تعیین می گردد.

تبصره ۳. مرخصی های استعلاجی زایمانی برابر مقررات عمومی دولت درمورد اعضای هیأت علمی قابل اعمال می باشد.

تبصره ۴. حفظ پست سازمانی عضو هیأت علمی در ایام مرخصی های استعلاجی بیماری های صعب العلاج بیشتر از یک سال الزامی نیست.

ماده ۱۰۷. کلیه گواهی هایی که در مورد بیماری عضو هیأت علمی در خارج از کشور صادر می شود، باید از حیث صحت صدور به تائید سفارتخانه یا کنسولگری یا نمایندگی ایران در محل برسد.

ماده ۱۰۸. تشخیص ابتلای عضو هیأت علمی به بیماری صعب العلاج و تعیین مدت معذوریت وی به عهده شورای پزشکی است. حداکثر مدت این معذوریت در هر نوبت شش ماه و تا زمان تشخیص از کار افتادگی (برابر قانون استخدام کشوری) قابل تمدید خواهد بود.

تبصره. در مدت مرخصی بیماری صعب العلاج مازاد بر چهار ماه استعلاجی حداکثر تا یک سال حقوق و فوق العاده های مربوطه پرداخت می شود و مازاد بر آن فقط حقوق مینا و فوق العاده مخصوص و فوق العاده جذب پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۰۹. مرخصی استعلاجی و نحوه پرداخت غرامت دستمزد ایام بیماری اعضای هیأت علمی که تحت پوشش صندوق تأمین اجتماعی قرار دارند تا سه روز گواهی پزشکی معالج کافی است و بیشتر از سه روز تابع مقررات خاص سازمان تأمین اجتماعی است.

ماده ۱۱۰. عضو هیأت علمی در صورت موافقت دانشگاه در طول مدت خدمت خود می تواند حداکثر سه سال از مرخصی بدون حقوق فقط در موارد زیر استفاده نماید. مشروط به اینکه در سازمان دیگری، شغلی موظف، نداشته باشد. استفاده از مرخصی بدون حقوق منوط به استفاده از مرخصی استحقاقی و ذخیره مرخصی عضو هیأت علمی خواهد بود.

الف) پس از چهار ماه مرخصی استعلاجی سالانه به سبب ادامه همان بیماری و یا ابتلا به بیماری دیگر، قادر به خدمت نباشد و بیماری او هم صعب العلاج تشخیص داده نشود.

ب) به تشخیص دانشگاه احتیاج به استفاده از مرخصی بدون حقوق، مسلم باشد.

ج) اعضای هیأت علمی زن که همسر آنها در مأموریت خارج از کشور به سر می‌برند می‌توانند تا پایان مأموریت حداکثر به مدت ۶ سال از مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند.

د) برای ادامه تحصیل مرتبط با رشته تخصصی یا مورد نیاز دانشگاه حداکثر ۵ سال و حسب تأیید دانشگاه تا دو سال دیگر قابل تمدید خواهد بود.

تبصره ۱. موافقت با مرخصی بدون حقوق اعضای هیأت علمی پیمانی در مدت قرارداد موجب فسخ قرارداد خواهد شد و شروع بکار مجدد پس از مرخصی بدون حقوق در صورت نیاز دانشگاه و بلا تصدی بودن پست سازمانی مربوطه منوط به تجدید قرارداد بدون رعایت شرایط مندرج در ماده ۱۲ خواهد بود.

تبصره ۲. اعضای هیأت علمی مشمول تعهدات قانونی در صورت ضرورت با پیشنهاد معاونت آموزشی و موافقت رییس دانشگاه مجاز خواهند بود در طول مدت تعهد از حداکثر ۶ ماه مرخصی بدون حقوق استفاده نمایند. بدیهی است به همان نسبت به طول مدت باقیمانده تعهدات اضافه می‌شود.

ماده ۱۱۱. حفظ پست سازمانی در ایام مرخصی بدون حقوق بیشتر از شش ماه الزامی نمی‌باشد.

ماده ۱۱۲. عضو هیأت علمی باید تقاضای استفاده از مرخصی بدون حقوق خود را با ذکر علت و مدت آن از طریق گروه مربوطه به دانشکده ارسال نماید. صدور حکم مرخصی بدون حقوق منوط به تایید ریاست دانشکده و تصویب معاون آموزشی دانشگاه خواهد بود.

ماده ۱۱۳. احتساب مدت مرخصی بدون حقوق از لحاظ بازنشستگی و سوابق خدمت برابر مقررات صندوق بازنشستگی کشوری خواهد بود.

ماده ۱۱۴. مسئولیت و وظایف عضو هیأت علمی شامل: فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی، فرهنگی، توسعه فردی، فعالیت‌های اجرایی و مدیریتی، ارائه خدمات بهداشتی، درمانی و ارتقاء سلامت و فعالیت‌های تخصصی در خارج از دانشگاه که از طریق دانشگاه به وی محول می‌شود خواهد بود.

ماده ۱۱۵. تعداد واحد موظف برای اعضای هیأت علمی آموزشی تمام وقت ک براساس نیاز دانشگاه ۶ تا ۱۶ واحد و ساعت موظف تدریس در هفته بر اساس مراتب دانشگاهی به شرح زیر می‌باشد.

ردیف	مرتبۀ دانشگاهی هیأت علمی آموزشی	ساعت موظف تدریس در هفته
۱	مری	۱۴ ساعت تا ۱۶ ساعت
۲	استادیار	۱۲ ساعت تا ۱۴ ساعت
۳	دانشیار	۱۰ ساعت تا ۱۲ ساعت
۴	استاد	۸ ساعت تا ۱۰ ساعت
۵	استاد ممتاز	۶ ساعت

تبصره ۱. کلیه فعالیت‌های اعضای هیأت علمی که بر اساس دستورالعمل مربوطه قابل معادل سازی هستند، باید با ساعات موظف این جدول منطبق گردد و به صورت ساعات موظف در نظر گرفته شود. مشروط بر اینکه ۵۰٪ از واحدهای موظفی از دروس تئوری باشد.

تبصره ۲. میزان واحدهای موظف تدریس اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی ۲۰ درصد بیشتر از واحدهای موظف مندرج در جدول فوق می‌باشد.

تبصره ۳. واحد موظف تدریس اعضای هیأت علمی که جزء مقامات سیاسی بوده و یا سمت‌های اجرایی دارند، در هر نیمسال تحصیلی به شرح زیر می‌باشد:

ردیف	مقامات سیاسی و سمت‌های اجرایی	واحد موظف تدریس
۱	مقامات سیاسی: روسای سه قوه، معاون اول رئیس جمهور، نواب رئیس مجلس شورای اسلامی و اعضای شورای نگهبان، وزراء، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونین رئیس جمهور، استانداران و سفراء، معاونین وزرا	۰ واحد
۲	روسای دانشگاه‌های علوم پزشکی . روسای سازمان‌های مستقل و مشاورین وزیر	۱ واحد
۳	روسای دانشکده‌های مستقل، معاونین دانشگاه‌ها. مشاورین معاونین وزیر و مدیران کل ستادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و رئیس دانشکده پزشکی	۲ واحد
۴	روسای سایر دانشکده‌ها و معاونین دانشکده‌های علوم پزشکی مستقل	۳ واحد

۴ واحد	معاونین دانشکده ها ، روسای بیمارستان ها، مدیران ستاد دانشگاه	۵
۵ واحد	مشاورین رییس دانشگاه و معاونان ادارات کل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۶
۶ واحد	معاونین مدیران دانشگاه، مدیران گروه	۷

در خصوص سمت هایی که در جدول نیامده است شورای دانشگاه تصمیم گیری می نماید، که این میزان نباید کمتر یا مساوی واحد موظف تعیین شده برای مقام مافوق وی باشد.

ماده ۱۱۶. تعداد واحد موظف اعضای هیأت علمی پژوهشی ۴ تا ۹ واحد پژوهشی تعیین می گردد که این میزان با توجه به مراتب علمی و سمت اجرایی ، سن و سابقه خدمت پژوهشی متفاوت و به شرح زیر می باشد:

واحد موظف	رتبه دانشگاهی هیأت علمی پژوهشی	ردیف
۹ واحد	مربی پژوهش	۱
۸ واحد	استادیار پژوهش	۲
۷ واحد	دانشیار پژوهش	۳
۶ واحد	استاد پژوهش	۴
۴ واحد	استاد ممتاز پژوهش	۵

بر اساس ماده ۶ این آیین نامه هر واحد پژوهشی معادل ۴ ساعت فعالیت پژوهشی در هفته است.

تبصره ۱. میزان واحدهای موظف پژوهشی اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی ۲۰ درصد بیشتر از واحدهای موظف مندرج در جدول فوق می باشد.

تبصره ۲. فعالیت اعضای هیأت علمی پژوهشی و بالینی بر اساس واحد پژوهشی (مانند واحد درسی در دانشگاه) محاسبه می گردد.

تبصره ۳. به مازاد بر واحدهای موظف تحقیق، متناسب با میزان افزایش فعالیت های پژوهشی و براساس مصوبات مربوط، حق التحقیق تعلق می گیرد. که میزان آن به ازای هر ساعت یک چهارم حقوق مبنا و فوق العاده مخصوص مندرج در حکم استخدامی عضو هیأت علمی پژوهشی خواهد بود.

تبصره ۴. دانشگاه در صورت نیاز می تواند از اعضای هیأت علمی پژوهشی در امر آموزش و تدریس استفاده کند که در این صورت به تناسب، از واحد موظف پژوهشی ایشان کاسته خواهد شد.

تبصره ۵. به تدریس اعضای هیأت علمی پژوهشی مطابق مصوبه مربوط به حق التدریس اعضای هیأت علمی واحد تعلق می گیرد. سقف حق التدریس اعضای هیأت علمی پژوهشی، ۴ واحد تدریس نظری می باشد.

تبصره ۶. اجرای هر طرح پژوهشی معادل ۴ واحد پژوهشی و همکاری در اجرای آن معادل ۲ واحد پژوهشی محسوب می گردد.

تبصره ۷. واحد موظف پژوهشی اعضای هیأت علمی سمت اجرایی و سیاسی دارند به شرح زیر می باشد:

ردیف	مقامات سیاسی و سمت های اجرایی	واحد پژوهشی	موظف
۱	مقامات سیاسی: روسای سه قوه، معاون اول رییس جمهور، نواب رییس مجلس شورای اسلامی و اعضای شورای نگهبان، وزرا، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونین رییس جمهور، استانداران و سفرا، معاونین وزرا	۱ واحد	
۲	روسای پژوهشگاه ها و مشاورین وزیر	۱ واحد	
۳	معاونین پژوهشگاه، مشاورین معاونین وزیر و مدیران کل ستادی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی	۲ واحد	
۴	روسای پژوهشکده ها و مراکز رشد	۳ واحد	
۵	معاونین پژوهشکده ها و مراکز رشد، روسای مراکز تحقیقاتی و مدیران ستادی پژوهشگاه،	۴ واحد	
۶	معاونین مراکز تحقیقاتی، مشاورین پژوهشگاه، معاونان ادارات کل وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مدیران رده میانی دانشگاه مانند آموزشی و پژوهشی، اطلاع رسانی و امور اداری	۵ واحد	
۷	مدیران گروه ها و بخش های پژوهشی	۶ واحد	

در خصوص سمت‌هایی که در جدول نیامده است هیأت رئیسه دانشگاه تصمیم‌گیری می‌نماید که این میزان نباید کمتر یا مساوی واحد موظف تعیین شده برای مقام مافوق وی باشد.

ماده ۱۱۷. اعضای هیأت علمی نمی‌توانند وظایف محوله را به دیگری واگذار کنند. دانشگاه می‌تواند وظایف آن‌ها را به طور موقت در موارد مرخصی، مأموریت و بیماری به سایر اعضا ارجاع نماید.

ماده ۱۱۸. اعضای هیأت علمی که بالای ۶۰ سال سن دارند، دو واحد از واحدهای موظفی آن‌ها کم می‌شود.

ماده ۱۱۹. اعضای هیأت علمی شاغل (اعم از اینکه سمت اجرایی داشته و یا نداشته باشند) می‌توانند حداکثر ۱۲ واحد پایان نامه و ۸ واحد نظری یا معادل عملی آن به صورت حق تدریسی تدریس نمایند و در موارد استثنایی به پیشنهاد رؤسای دانشکده‌ها و مراکز تحقیقاتی با تصویب شورای دانشگاه می‌توانند تا ۴ واحد اضافی نیز تدریس نمایند و حداکثر میزان پرداختی حق تدریس برای پایان نامه‌ها ۸، ۱۰ و ۱۲ واحد به ترتیب برای استادیار، دانشیار و استاد در هر ترم خواهد بود. به هر حال میزان حق تدریسی قابل پرداخت در هر ترم بیشتر از ۱۲ واحد نظری یا معادل عملی یا حداکثر ۶ واحد پایان نامه نخواهد بود.

ماده ۱۲۰. دانشگاه می‌تواند از بین اعضای هیأت علمی شاغل یا بازنشسته یا افراد غیر عضو هیأت علمی که دارای مدارک تحصیلی دانشگاهی هستند و همچنین از وجود استادان، دانشیاران، استادیاران و مربیان غیر تمام وقت جغرافیایی مؤسسه‌های دیگر با موافقت کتبی مؤسسه متبوع و همچنین تأیید هیأت اجرایی جذب برای تدریس، تحقیق و تألیف استفاده نماید.

تبصره ۱. استفاده از خدمات اعضای هیأت علمی بازنشسته، حداکثر ۱۰ ساعت تدریس در هفته تعیین می‌گردد و میزان حق تدریس، حق التألیف، حق تحقیق آنان بر مبنای آخرین مرتبه و پایه آنان در هنگام بازنشستگی و بر اساس ارقام حقوق مبنای و فوق العاده مخصوص شاغلین مشابه به میزان هر ساعت محاسبه و قابل پرداخت خواهد بود.

تبصره ۲. دانشگاه می‌تواند به منظور استفاده خدمتی از بازنشستگان هیأت علمی در پستهای مدیریتی ارشد (در سطح ریاست یا معاونت مؤسسه) در صورتیکه دارای مدرک تخصصی و در مرتبه دانشیار با حداقل پایه ۲۰ و حداکثر سه سال از زمان بازنشستگی ایشان نگذشته باشد، با مصوبه هیأت امانت برای یک دوره ۴ ساله دعوت بکار و استفاده نماید. حداکثر سن فرد در پایان دوره دعوت بکار مجدد نباید از ۷۰ سال تجاوز نماید.

ماده ۱۲۱. دانشگاه اجازه دارد در صورت وجود اعتبار مالی برای ارتقاء بیشتر آموزش به خصوص در رشته‌های پیشرفته و نوین از اعضای هیأت علمی برجسته جهانی و ترجیحاً از محققین برجسته ایرانی برای مشارکت در تدریس

دروس مورد نظر در دوره‌های ph.D و دستیاری در هر ترم با برنامه منظم و ثابت دعوت نماید. انتخاب موضوع درسی و مدرس به پیشنهاد شورای گروه‌های آموزشی و تأیید شورای آموزشی مؤسسه خواهد بود. دانشگاه اجازه دارد کلیه هزینه‌های مربوط را بر اساس توافق با عضو مدعو متقبل گردد. همچنین گروه‌های آموزشی بر حسب ضرورت می‌توانند از وجود محققین مذکور برای برگزاری کارگاه‌های آموزشی در زمینه تکنیک‌های جدید علمی، راه اندازی آزمایشگاه و کسب خدمات مشاوره با برنامه منظم دعوت نمایند و این دوره‌ها به منزله برنامه ثابت درسی هر ترم در نظر گرفته شود.

ماده ۱۲۲. هرگاه رییس دانشگاه از رکود علمی و عدم کفایت و صلاحیت هر یک از اعضای هیأت علمی مؤسسه برای اجرای وظایف آموزشی و یا پژوهشی مطلع گردد، کمیسیونی مرکب از سه استادی که صلاحیت رسیدگی در مورد کارهای آموزشی و پژوهشی وی را دارند تشکیل خواهد داد، تادراین زمینه برابر آیین نامه رکود تحقیق به عمل آورند و گزارش کاملی به رییس مؤسسه ارائه دهند. تشکیل و گزارش کمیسیون مذکور به طور محرمانه خواهد بود و در صورتی که این گزارش حاکی از رکود علمی عضو یا عدم کفایت و یا صلاحیت او برای اجرای وظایف محوله باشد، رییس مؤسسه مراتب را جهت رسیدگی و اتخاذ تصمیم به هیأت ممیزه دانشگاه ارجاع می‌نماید. چنانچه هیأت ممیزه پس از رسیدگی به کلیه فعالیت‌های علمی و پژوهشی عضو و اخذ توضیحات لازم از او، رکود علمی یا عدم کفایت و صلاحیت عضو را محرز دانست به خدمت او به عنوان عضو هیأت علمی خاتمه داده و به یکی از روش‌های زیر با وی رفتار می‌شود:

الف) بایشنهادهای ممیزه و تأیید رییس دانشگاه عضو هیأت علمی را می‌توان به کادر درمانی تبدیل وضعیت نمود.
ب) در صورتی که عضو شرایط بازنشسته شدن را دارا نباشد، به ازای هر سال سابقه خدمت با پرداخت یک ماه حقوق و مزایای مستمر بازخرید می‌شود.

ج) در صورتی که عضو واجد شرایط بازنشسته شدن باشد، بازنشسته می‌شود.

ماده ۱۲۲. نحوه محاسبه واحدهای معادل آموزشی (واحد معادل) اعضای هیأت علمی طبق دستورالعملی می‌باشد که به پیشنهاد معاونت آموزشی و تصویب شورای دانشگاه صورت می‌گیرد.

ماده ۱۲۳. ترتیب رسیدگی به تخلفات و تعیین مجازات انتظامی اعضای هیأت علمی مؤسسه به موجب قانون و مقررات انتظامی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور و آیین نامه اجرایی آن مصوب جلسه مورخ ۶۵/۵/۵ هیأت وزیران و اصلاحات بعدی آن می‌باشد.

فصل یازدهم

سایر مقررات

ماده ۱۲۴. عضو هیأت علمی رسمی قطعی و رسمی آزمایشی دانشگاه می تواند از خدمت دانشگاه مستعفی شود. قبول استعفاء موکول به آن است که عضو لااقل دو ماه قبل از شروع نیم سال تحصیلی قصد خود را کتباً اعلام دارد. استعفاء از تاریخی تحقق می یابد که مؤسسه به موجب حکم رسمی با آن موافقت کند.

تبصره ۱. چنانچه عضو هیأت علمی پیمانی متقاضی فسخ قرارداد (استعفاء) گردد، می بایست حداقل دو ماه قبل درخواست خود را ارائه دهد و در صورت موافقت مؤسسه به عنوان استعفاء تلقی، در غیر این صورت غیبت تلقی شده و برابر مقررات با وی برخورد خواهد شد.

تبصره ۲. انتقال یا پرداخت کسور بازنشستگی منوط به تقاضای عضو هیأت علمی و بر اساس قوانین و مقررات مربوطه می باشد.

ماده ۱۲۵. دانشگاه می تواند به اعضای هیأت علمی تمام وقت جغرافیایی خود که هیچ گونه و به هیچ عنوان اشتغالی خارج از دانشگاه نداشته، مأموریت دهد تا در غیر اوقات موظف در موضوعات فنی، علمی، تحقیقاتی یا آموزشی که تخصص دارند فعالیت نمایند. این مأموریت می تواند براساس نیاز مؤسسه یا تقاضای مؤسسات دولتی یا نهادهای عمومی و یا سازمان های بین المللی باشد. حق الزحمه فعالیت های مذکور علاوه بر حقوق و مزایای اعضای هیأت علمی بوده و از محل کمک ها و کارمزدی که در مقابل اجرای آن به مؤسسه پرداخت می گردد و یا در بودجه عمومی مؤسسه منظور می شود، طبق دستورالعملی که به تصویب هیأت ریسه مؤسسه می رسد، پرداخت خواهد شد.

تبصره. کلیه درآمدهای مستمر و غیر مستمر ناشی از خدمات خارج از دانشگاهی اعضای هیأت علمی در قبال هر نوع خدمت به هر صورت و عنوان با مجوز دانشگاه محل خدمت عضو وصول و سهم عضو طبق دستورالعملی که به تصویب هیأت ریسه دانشگاه می رسد به او پرداخت می گردد. بدیهی است این گونه خدمات به هیچ وجه نباید مانع از انجام وظایف اصلی عضو هیأت علمی گردد.

ماده ۱۲۶. دانشگاه می تواند براساس دستورالعملی که به تصویب هیأت امناء می رسد به اشخاصی که در رشته ای از معارف بشری به مقام شامخی رسیده و یا خدمات بزرگی به عالم انسانیت کرده باشند، با تصویب شورای دانشگاه عنوان استاد افتخاری اعطا نماید. استاد افتخاری مشمول مقررات استخدامی هیأت علمی دانشگاه نمی باشد. دانشگاه مجاز است به استادان افتخاری مزایایی که میزان آن به تصویب هیأت امناء می رسد، پرداخت نماید.

ماده ۱۲۷. انتقال اعضای هیأت علمی رسمی (قطعی و آزمایشی) دانشگاه به مؤسسات دیگر با موافقت دانشگاه مبدأ و مقصد امکان پذیر است در این صورت رابطه استخدامی آنان با دانشگاه مبدأ قطع می گردد.

تبصره ۱. انتقال اعضای هیأت علمی پیمانی پس از اتمام تعهدات محضری مندرج در تبصره ۵ ماده ۱۲ این آیین نامه و صرفاً در صورت موافقت دانشگاه مبدأ امکان پذیر می باشد.

تبصره ۲. پرداخت فوق العاده هزینه سفر، نقل و انتقال برابر قانون مدیریت خدمات کشوری، بلامانع خواهد بود..

ماده ۱۲۸. دانشگاه اجازه دارد برای آن دسته از اعضای هیأت علمی خود که به بیماری صعب‌العلاج دچار شده‌اند و یا با حوادث پیش بینی نشده مواجه گردیده‌اند و در شرایط خاص اتفاق اجتماعی و خانوادگی قرار گرفته‌اند، تسهیلات اداری خاصی را براساس دستورالعملی که به تصویب هیأت امناء می‌رسد برقرار نماید.

ماده ۱۲۹. اعضای هیأت علمی می‌توانند با موافقت هیأت امناء دانشگاه نسبت به تشکیل مؤسسات و شرکت‌های صددرصد خصوصی دانش بنیان اقدام و یا در این مؤسسات و شرکت‌ها مشارکت نمایند. این مؤسسات و شرکت‌ها برای انعقاد قرارداد پژوهشی مستقیم و یا غیرمستقیم با دستگاه‌های اجرایی، مشمول قانون منع مداخله کارکنان در معاملات دولتی و تغییرات بعدی آن نیستند.

ماده ۱۳۰. در مواردی که حکم خاصی برای برخی از قوانین و مقررات در این آیین نامه پیش بینی نگردیده؛ تا وضع مقررات جدید یا تهیه دستورالعمل‌های مورد نظر، مقررات قبلی که به تأیید هیأت امنای دانشگاه رسیده و با مفاد این آیین نامه مغایرت نداشته باشد، ملاک عمل است.

ماده ۱۳۱. مسوولیت پاسخگویی به ابهامات و تفاسیر و سوالات مطروحه در خصوص مفاد این آیین نامه به عهده کمیته ۳ تا ۵ نفره منتخب از سوی هیات امنای دانشگاه خواهد بود. و مجموعه مصوبات و تصمیمات کمیته به منزله مصوبه هیأت امناء تلقی می گردد.

ماده ۱۳۲. این آیین نامه در ۱۳۲ ماده و ۱۲۸ تبصره به تصویب هیأت امناء دانشگاه رسید.